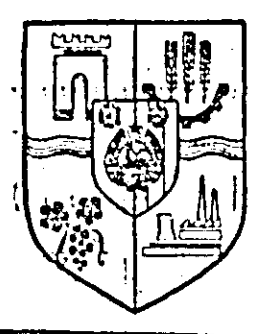

Lăcărarea roșie

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN ARAD AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Arad, anul XXXIV
Nr. 9629
4 pagini 30 bani
Duminică
8 mai 1977

UN VEAC DE ISTORIE EROICĂ

În marea carte a devenirii istorice a poporului nostru sînt date pe care timpul le va încrusta cu litere de aur tot mai adînc, statornicind în sulete, în conștiințe, în aspirații, simbolul idealului lor suprem, ca pe o valoare de neînlocuit, trebuincioasă tuturor, întregii națiuni, ca apa, ca aerul, ca pîinea. O astfel de dată este ziua de 9 Mai, din anul de lumină 1877. Pe cîmpul de luptă împotriva unui dușman care patra secole la rînd a amenințat cu pierirea ființa-aii de trîndic plămădită prin miteni a poporului co-sl-zice-român, din pădurile Carpaților Maramureșului și Transilvaniei, din șesurile Dunării, ale Mureșului și Prutului, pînă la hotarul de ape al Mării Negre — s-a săvîrșit și s-a împlinit atunci visul de veacuri al nașterii al unei națiuni de sine stătătoare.

În nici un alt moment al istoriei noastre zbuciumate, cu excepția Unirii, n-a răsanat mai mîndru, mai demn, mai nobil și mai hotărît, glasul străvechilor năzuințe românești sintetizate în cuvintele lui Mihail Kogălniceanu din "Declarația privind Proclamarea Independenței": „Am ajuns la scopul urmărit nu de azi, ci po-zice, de secole și mai de deosebire urmărit de la 1848 încoace... Ce am fost înainte de declararea rezebelului? Fost-am noi provincie turcească? Fost-am noi vasali ai Turciei? Avut-am noi pe suțanul ca suzeran? Străinii au zis această; noi nu am zis-o niciodată. Noi nu am fost vasali. Sultantul nu a fost suzeranul nostru”.

N. GRIGORESCU Sinfonia

Era o judecată istorică lăcid întemeiată, vălabilă și asfîl. Pentru că, într-adevăr, independența României nu a fost un dar al culiva, ci eșecul luptei dirze a poporului, mereu reînnoită în timp, încă de la întemeierea țărilor române, de Mircea cel Bătrîn, Ștefan al Moldovei, Mihail Viteazul, Ioan Vodă Viteazul, Constantin Brîncoveanu, Cantemir și alți bărbați de seamă ai neamului. Așadar, neamul nostru a fost un drept curățit prin luptă, prin lupta îndelungată, tenace, de neînfrînt a generațiilor de români, momentul lui 9 Mai 1877 însemnînd doar arătarea în chipul cel adevărat al puterii și caracterului românilor, care au umplut mai mult Europa și marile puteri prin eroismul lor pe cîmpul de bătălie, apoi prin eroismul și inteligența lor deosebită în scopul euceririi independenței depline, ca în cele din urmă să-și facă intrarea în rîndul statelor europene suverane, decîși a pași ferm pe călea dezvoltării vieții lor economico-sociale în concordanță cu cerințele vremii. Totodată, acest moment istoric a reafirmat încă o dată cu deosebită forță solidaritatea națională a tuturor românilor, din toate provinciile românești, a dovedit că ideea unității naționale a poporului român este un ideal însușit și care are toate con-

(Continuare în pag. a IV-a)

Cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu cu ocazia înaintării în grad a unor cadre militare

Stimați tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului, al Consiliului de Stat și al Guvernului, precum și al meu personal, doresc să vă adresez tuturor, alți celor înaintați la grade superioare de generalii cîi și noilor generali, calde felicitări și urarea fierbîntă de a îndeplini cu cinste misiunile încredințate de partid, de a servi cu succes poporul și patria în orice împrejurări.

Înaintarea în grad și acordarea noilor grade de generalii în preajma aniversării centenarului Independenței subliniază, odată în plus, preocuparea și grija partidului și statului pentru întărirea continuă a forțelor armate, a organelor Ministerului de Interne și securitate, hotărîrea de a asigura condiții corespunzătoare pentru întărirea continuă a capacității de apărare a patriei noastre.

Sper că fiecare dintre cei care au fost înaintați astăzi în grad sau au devenit generali al Republicii Socialiste România, va munci în așa fel încît să demonstreze prin activitatea de zi cu zi că știe să răspundă încrederii partidului și poporului, îndeplinindu-și cu cinste răspunderile încredințate.

Este necesar, într-adevăr, ca

forțele noastre armate, care continuă glorioasele tradiții ale înaintașilor, să-și ridice necontenit pregătirea de luptă și politică, să se pregătească tot mai bine pentru a putea face față oricărui îndatoriri, pentru a putea apăra euceririle revoluționare, integritatea și suveranitatea patriei și totodată, pentru a-și îndeplini misiunile primite în diferite sectoare ale dezvoltării economico-sociale, așa cum am menționat, de altfel, la înțînirea din toamna anului trecut.

Este necesar, de asemenea, ca generalii din Ministerul de Interne împreună cu toți lucrătorii din acest minister să-și ridice pregătirea profesională și politică, să învețe să acționeze cu rezultate cît mai bune împotriva tuturor acolora care, într-un fel sau altul, pot aduce prejudicii euceririlor revoluționare, pot dăuna intereselor poporului și patriei. Avînd permanent în minte înaltele îndatoriri ce le revin, aplicînd cu strictețe și respectînd prevederile Constituției și legilor, să acționeze în deplină concordanță cu principiile democratice și umaniste ale

(Continuare în pag. a IV-a)

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu vor face o vizită oficială de prietenie în Republica Arabă Egipt

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășa Elena Ceaușescu vor efectua o vizită oficială de prietenie în Republica Arabă Egipt, la invitația președintelui Mohamed Anwar El Sadat și a doamnei Gihan Sadat, între 11 și 13 mai 1977.

Entuziasta manifestare de pe stadionul UTA

Peste zece mii de oameni al muncii din întreprinderile și instituțiile municipiului nostru au fost prezenți, ieri după-amiază, pe cel mai mare stadion al Aradului, pentru a participa cu inimile pline de bucurie la marea adunare populară consacrată celebrării centenarului independenței de stat a României. Prin această participare masivă, oamenii muncii arădeni — români, maghiari, germani și de alte naționalități — au sînut să-și exprime dragostea nemărginită față de patrie și partid, față de secretarul general

al partidului, cel mai iubit liu al poporului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Erau prezenți la tribuna oficială tovarășul ANDREI CERVENCOVICI, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului Județean Arad al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, membrii birourilor comitetelor județean și municipale de partid, reprezentanții al organizațiilor de masă și obștești, oameni al muncii din întreprinderile și instituțiile arădene.

Adunarea populară a fost des-

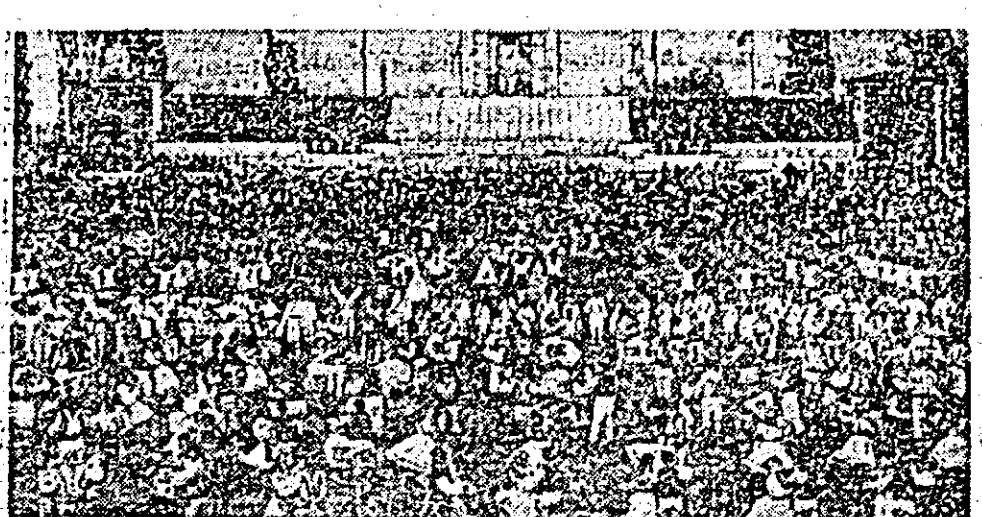
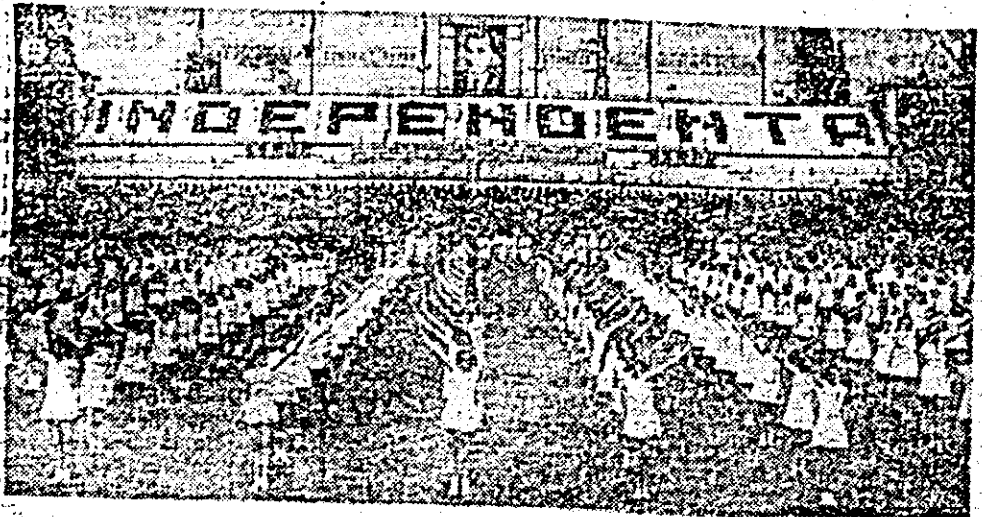
chisă de tovarășul Marșan Fuciu, prim-secretar al Comitetului municipal Arad al P.C.R., după care în fața mulșimii a luat cuvîntul tovarășul Andrei Cervencovici, care a înălțat un larg tablou al principalelor momente ale luptei eroice a poporului nostru pentru păstrarea ființei sale naționale în vatra strămoșească și împrejurările istorice care au constituit premisele înălțării marelui act al independenței de acum un veac. Referîndu-se la aceste evenimente, tovarășul Andrei Cervencovici a arătat printre altele: „Cu-

retea independenței de stat depline a României, în acel memorabil an 1877, a fost o consecință obiectivă a unui îndelungat proces istoric, urmare firească a dezvoltării societății românești și totodată incununația unor veacuri de lupte eroice ale poporului român. Acest glorios jubileu constituie un prilej de evocare a trăsăturilor dezvoltării istorice a poporului român, a continuității sale neîntrerupte pe aceste meleaguri. Lupta pentru apărarea libertății și a gliei strămoșești a constituit, de-a lungul timpului, o perma-

nență a istoriei neamului românesc. Această năzuință, acest măreț ideal, a însușit în luptă pe oștenii lui Ștefan cel Mare și Mihail Viteazul, pe pandurii lui Tudor Vladimirescu, pe moșii lui Avram Iancu, pe toți revoluționarii de la 1848 și pe lăzătorii unirii principalelor române din 1859. Proclamarea independenței de stat a României la 9 Mai 1877, a fost actul de voință al întregii națiuni. Votătorul a subli-

E. ȘIMĂNDAN

(Continuare în pag. a IV-a)

1877 ● CENTENARUL INDEPENDENȚEI ● 1977

„SÎNTEM INDEPENDENȚI, SÎNTEM NAȚIUNE DE SINE STĂTĂTOARE...”

„Rezultat al luptei eroice a armatei române împotriva imperiului otoman, al voinței ferme de libertate și neatîrnare a poporului nostru, care și-a dovedit încă o dată marea capacitate de luptă — dobîndirea independenței naționale a dat un nou și puternic imbold dezvoltării economice și sociale a țării, a exercitat o profundă înrîurire asupra întregii evoluții istorice a României pe drumul progresului social, a permis afirmarea tot mai viguroasă a poporului nostru ca națiune de sine stătătoare”.

(DIN PROGRAMUL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN)

Revoluția viitoare va cere unitatea și libertatea națională. Revoluția viitoare nu se va mărgini a cere libertatea din lăuntru, care e peste puțină a dobîndi fără libertatea din afară, libertatea de supt domnia străină, ci va cere unitatea și libertatea națională.

Nicolae BĂLCESCU (1850)

Nu vom avea odihnă pînă vom dobîndi suveranitate deplină. Românii vreau o leagă strînsă, frățescă între locuitorii acestui pămînt; vreau suveranitate deplină; vreau pace cu toți vecinii lor, alianță cu frăștii lor aliați, scurtă libertatea și fraternitatea înăuntru și în afară. Acestea le vreau și le cer ei cu viața odată, nici că se vor odihni pînă nu le vor cîștiga.

George BARIȚIU (1848)

„Participăm din tot sufletul la bucuria generală a fraților noștri din România, le transmitem frățestile și căldura noastră felicitări. Știrea despre căderea Plevnei a produs o mare bucurie în rîndul populației... Ziua cea mare în care porțile Plevnei s-au deschis înaintea oastei române învingătoare, a sosit”.

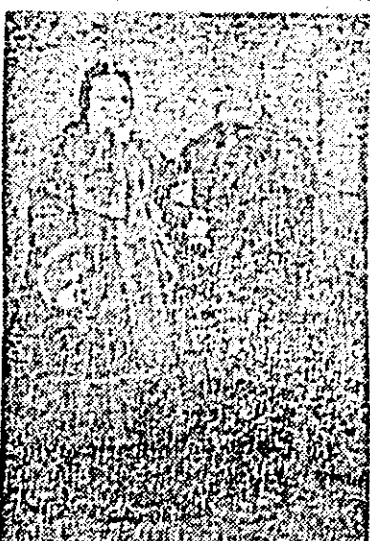
(Gazeta Transilvaniei — 13 decembrie 1877).

„Răsără din toate independența patriei românești, mărirea neamului nostru. Trăiască armata română și România Independentă”.

(Telegrama studenților români din Budapesta, iulie 1877).

Apelul Humanitar
Onorată Publică Română!
Incredințată de concurșul binevoitorilor ai D. Voștri mi-primiți din nou a mi-radica delia voce pentru ajutorarea fraților cari și-șterea sângelui nobil pe câmpa eroică a marelui război, pentru susținerea și realizarea scopurilor și misiunii noastre de a servi țării și poporului nostru.

Un apel arădean de ajutorare a ostașilor români, luptători eroici al independenței României.

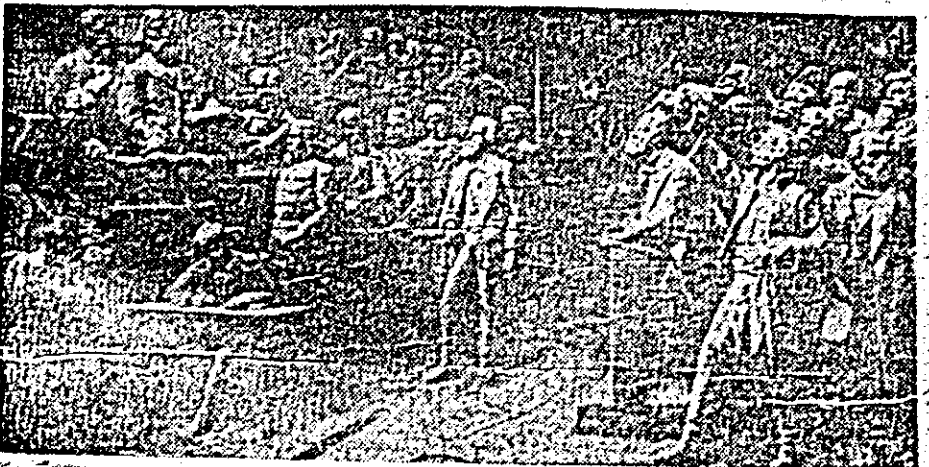
Petru și Iuliana Florescu, locuitorii al cartierului Pîrcea-va-Arad, primii donatori ai colecției inițiate de revista arădeană „Gura satului” pentru ajutorarea soldaților români (Fotografia, inedită, este o donație făcută Muzeului Județean Arad de cercetătorul Radu Homescu.)

„Cu prețul jertfei de sînge”. „În momentul cînd vei primi această ultimă scrisoare, să știi că eu am încetat a mai exista. Mi-am dat viața pentru iubita mea patrie. Soarta a voit așa! Nu trebuie să ne plîngem; eu unul mulțumesc soartei de favoarea ce mi-a făcut-o. Am murit liniștit, făcîndu-mi datoria pentru patrie”. (Scrisoarea căpitanului Nicolae Valter Mărăcineanu către mama sa, 30 august 1877).

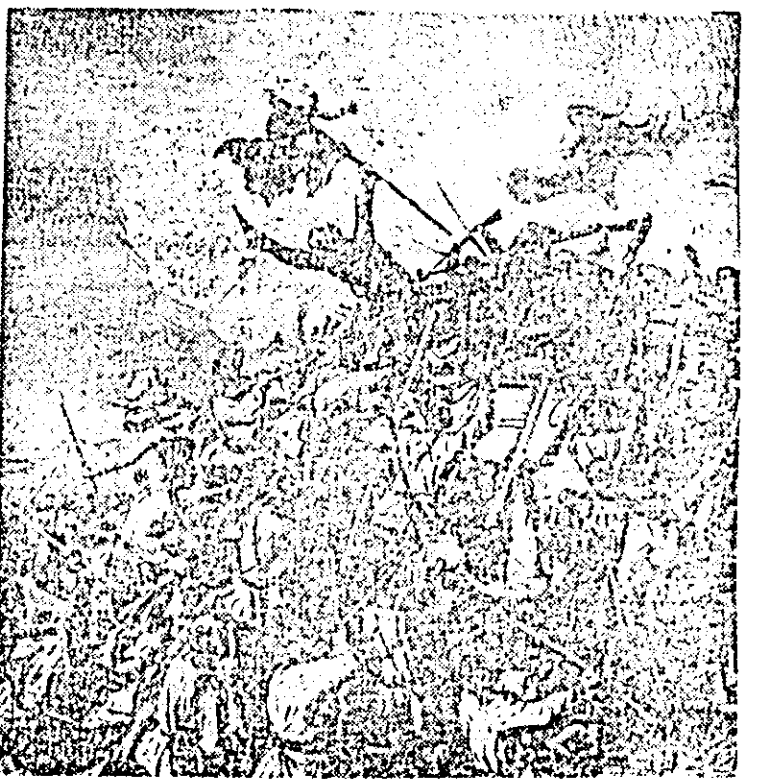
În vînt, roșorii aveau un aspect fantastic. Îmi părea că văd pe vitejii lui Vlad Tepeș la lupta de la Tirgovîște... (Din amintirile voluntarului Ștefan Georgescu despre lupta de la Gornal-Etropol din 27 august 1877).

„Incredere nestrămătuțată în noi, în victorie”. „Tabăra de lângă cîmpul de bătălie de la Plevna. Iată-ne în fine în lăsa înamicului; vă scriu chiar din tabără, astăzi sîntem în ajutorul unei mari bătălii, bătălie decisivă de la care depinde soarta întregii țări: sau loșim învingători, sau toți rămînem aici. De trei zile tunurile bombardează forturile turcești semănate înaltea Plevnei. Ieri a intrat în luptă Divizia IV. Mîine vom intra toți... „Vom învinge desigur” (Scrisoarea locotenentului Grigore Gheorghievici către sora sa, 29 august 1877).

„În sunetele trompetelor înaintăm navalnic”. „Deodată trompetul sună înaintarea. Un fior electric trecu peste toată mulțimea. Roșorii strigă „ura”, rîcnetul lor se aseamănă cu tunetul. În aceeași clipă, cali pornește cu o lășoasă mai mare după cum și-ar putea cineva închipui. Năvălind la atac, pleacăși pe cai, cu lăncile întinse și stegulețele roșii din virtul lăncilor fluturate

Proclamarea independenței de stat a României, 9/21 mai 1877. Basorelieu pe monumentul lui C.A. Rossetti din București.

Luarea redutei Grivița I. Imagine de epocă redată de Illustrierte Zeitung, Leipzig, 1878.

10 000 de români au căzut ca să cîștige patriei lor libertatea. România are deplină încredere că independența ei va fi recunoscută definitiv și pe deplin de către Europa. Pe lângă dreptul ei cel vechi, al cărui principiu fusese scelșiat prin restămăcirii istorice, astăzi vino să se adauge și dreptul pe care ea le-a improspătat sau le-a întinerit pe cîmpurile de bătălie. Zece mii de români au căzut în jurul Plevnei ca să cîștige patriei lor libertatea și independența.

Mihail Kogălniceanu (1878)

Dedicația autorilor cărții „Rebelulu orientale” de prof. dr. A. P. Alessi și M. Popu, Gratz, Editura lui Paul Cleslar, 1879.

Vitezei Armatei Române. Braștilor și Conducătorilor.

eroilor Români dela Rahova, Nicopoli, Lom, Palanca, Grivița, Plevna și Vidin.

Memnitoru Descendenți ai Marșalilor Eroici Colugareni, Rahova și Rasboieni.

Membrilor Mareșiei și deșterilor în Memoria aloru Eroilor căduți pentru Românismul.

Dedicăm un capitol.

în comemorarea lășii recunoștințe și admirației.

AUTORIE

Elogiul unanim al Europei

„Sub focul nimicitor, au luptat cu curaj”. „Trupele române, reunite cu cele ale armatei mele și puse sub comanda altelei voastre serenissime, au dat dovadă în zilele de 30/11 și 31 august/12 septembrie de un curaj eroic luptînd sub unul din cele mai nimicitoare focuri ale înamicului”. (Scrisoarea țarului Alexandru al II-lea către domnitorul României, 5 septembrie 1877).

a exprima Altelei Voastre aceste simțăminte și, în același timp, satisfacțiunea sinceră ce am încercat văzînd frășlia de arme între trupele ruse și cele române stabilind noi legături între ambele popoare”. (Scrisoarea Mareșalului Duca Nicolae către domnitorul României, 12 decembrie 1877).

„Aplaudare pentru eroismul românesc”. „Descendenții vechilor noastre legiuni, români, se luptă astăzi cu eroism pe țărni Dunării pentru Independența lor; îmi pare că este bine a face să se audă o aplaudare din partea capitalei vechii lumi și a Italiei întregi, îndreptată valoroaselor noastre rude”. (Giuseppe Garibaldi, 8 octombrie 1877).

„Acte de eroism care nu se pot povesti”. „Cu o îndrăjire de necrezut s-au aruncat în această Vale a Morții, respinși, zdrobiți, decimați de focul ucigător al unui inamic acoperit, dar fără să dea înapoi nici un pas, neținînd nici un moment, înaintea meru, revenind fără încetare la atac pentru a lăsa, val, în urma lor un lung șir de morți și de muribunzi. Au fost acolo acte de eroism care nu se pot povesti”. (Fr. Kohn-Abrest, corespondentul ziarelor belgiene „Le Siècle” și „L’Indépendance Belge”, despre lupta de la 30 august 1877).

„Armata română s-a acoperit de glorie”. „Armata română s-a acoperit de glorie. De altfel aici sînt mulți laudate, în afară de bravura sa, înfina sa, maniera sa de a suji în condiții alt de noi și moduli în care a fost ea prevăzută cu toate lucrurile pînă în cele mai mici amănunte”. (Colonelul francez L. Gallard, 31 august 1877).

„Oricine poate fi mîndru de oștenii României”. „Niciodată n-aș fi crezut să văd atîta bravură la o trupă care plăcă acum n-a cunoscut focul. Astăzi am ferma convingere că armata română merita a fi pusă lângă orice altă armată a Europei și oricine poate fi mîndru de soldații și ofițerii ei care au dat probe alt de strălucite de vitejie”. (Scrisoarea corespondentului ziarului „Bund” din Berna, Lachmann, către ziarul „Românul” 29 august 1877).

„Strălucite izbînzi ale vitezei armatei române”. „Strălucitele izbînzi obținute la Plevna sînt datorite în mare parte cooperățiunei vitezei armatei române... Am o deosebită plăcere

